

12. august 2016

EM 2016/99

I henhold til § 33 i Inatsisartuts forretningsorden fremsætter jeg følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut, som et led i implementeringen af FN's Handicapkonvention, pålægges at sikre, at tegnsprogbrugere, og andre borgere med kommunikationsproblemer, som er omfattet af konventionen, som opfølgning på konsultation og omkring videre behandling, skal modtage en skriftlig redegørelse.

(Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Det grønlandske samfund har via handicapkonventionen forpligtet sig. Døve og svært hørehæmmede har behov for en tegnsprogstolk i forbindelse med konsultation og behandling i sundhedsvæsenet, så der ikke opstår misforståelser, der i værste fald kan have utilsigtede og skæbnesvangre følger, såfremt kommunikationen mellem sundhedsvæsenet og patienten svigter.

I mangel af ansatte tegnsprogstolke i sundhedsvæsenet, må tegnsprogbrugere benytte familiemedlemmer som tolk, men disse er ikke nødvendigvis fortrolige med det sundhedsfaglige sprogbrug, hvorefter dette forsøg på en praktisk løsning heller ikke er optimalt, foruden at det er vanskeligt med et privatliv, når man er nødtvunget til at skulle bistås af et familiemedlem.

Andre handicappede har også brug for en særlig kommunikation, så der igen ikke opstår misforståelser under konsultationen, og ved en eventuel opfølgende behandling og videre i et egentligt behandlingsforløb.

Derfor er det meget vigtigt at døve og andre handicappede får en skriftlig redegørelse for en konsultation og en videre behandling.

Inatsisartut har godkendt FN's internationale konvention for handicappede. Det betyder at døve og andre handicappede har ret til en tolk, at de har ret til en professionel tolkning. Den rettighed skal de have, selvfølgelig, men er det i praksis ikke muligt, så skal de i det mindste alternativt have en skriftlig redegørelse, så der ikke opstår misforståelser.

Når man ikke kan få en professionel tolkning, så er det nødvendigt, at man efter et lægebesøg skal have sikker viden, hvad lægen har besluttet eller anbefalet. Døve har nemlig oplevet, at lægen har gjort noget, som den døve ikke har forstået. Når det sker, så kan det få meget alvorlig følger, hvilket dette forslag har det formål at forebygge.

Med disse bemærkninger håber jeg, at mit forslag støttes.

Det administrative og økonomiske konsekvenser af forslaget:

Da man godkendte, at Handicapkonventionen skulle være gældende for Grønland uden forbehold, så accepterede man samtidig de medfølgende konsekvenser, hvorefter der i princippet allerede er afsat midler til implementeringen, da man i modsat fald har besluttet sig på et uoplyst og ikke fyldestgørende grundlag.

Det skal umiddelbart anføres, at de påkrævede ressourcer til at imødekomme dette forslag således allerede forefindes i sundhedsvæsenet eller i socialvæsenet som følge af implementeringen af Handicapkonventionen.